

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ

Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος, τὸ νῦν τὸ παλληκάρι,
Ὅπου τὸ Σέρβο βασιλεῖ ὅσον πόλεμον ἔχει πάρει
καὶ τὸν ζῆλόν ἢ Ἀναταλὴ καὶ τὸν παῖνόν ἢ Δόσι,
Γεμάτος ἀπ' τῆς νίκης του τ' ἀπάντεχο μεθύσι
Ἐμπῆκε μέσ' ὅσῃ Σόφρῃ του δαφνοστεφανωμένος,
Ἐ' ἔστειλε τέτοιο μήνυμα ὅσῃς Βουλγαρίας τὸ γένος:
Γιὰ σας! καλὰ τὸ δείξατε ὅσῃ λήγη καὶ ὅσῃ βόλι,
Παιδιὰ τῶν πατεράδων σας ποῦ ἐτίκταν τὴν Πόλιν!
καὶ ὅσῃ ἀπὸ τὸ μήνυμα καὶ ἀπ' τῶν οὐρρὰ τὰ πλήθη,
Ἀποσταμένος ἔγυρε σταῖς δάφναις, καὶ ἐκοιμήθη.
Ἐ' ἐφάνηκεν ὅσῃν ἔπρεπε, τῶν λόγων του κριτάδες,
Τῆς περασμένης Βουλγαρίας οἱ ἄγριοι ρηγάδες,
Οἱ Ἀσπαρούχ καὶ οἱ Βορές καὶ οἱ Συμεὼν καὶ οἱ Κροῦμοι.
Καθὼς ξεσπάει ἔξαφνα ἓνα κρυφὸ λαγοῦμι,
Μὲ τέτοιαν ἔξαφνῃ ὁρμῇ τὸν τριγυροῦν καὶ ἰκεῖνοι.
Ἐ' εἶπε πορφύρα μὲ αὐτοὺς πλουμιστὴ τὸν νύκτι,
καὶ μὲ θεόρατο σπαθί (ὥνεν) ἀπ' ἄλλον κύρη:
Ἄλλος κρανὶ ἀνθρώπων τὸ φέρνει γὰρ ποτῆρι,
Ἄλλος κορῶνα τὸ φέρει ἀπὸ μαργαριτάρη,
Ἐ' ὅλοι τοῦ κράζον βροντερὰ:

— Ἀλήθεια λέε, λοντάρι!

Ὅμως γροικίζεται ἄλλη βοή καὶ τῇ δεικνύει πνίγει.
Σιμῶνει μαῦρο σύννεφο καὶ σκίζεται καὶ ἀνοίγει,
καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ σύννεφο, ἀστροπελέκι εἰθαρρῆς,
Γίγας καβαλλάρης,
Ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὰ νύχτα του σιδηροφορέμενος,
Ἀπ' αὐτὸν ὅσῃ ἀλόγου του τῇ σέλα καρφωμένος,
Ἄει καὶ ἄνθρωπος μαζί ὅσῃ γάρον γίνε ἓνα,
καὶ τῶν ἱπποκεταύρων μας ὅσῃ τ' ἀληθεύ' ἢ γέννα!
Μόλις ἐφάνη ἄγριωπός, σολλοισμένος, μόνος,
Ἐ' ἐχάραξε τοῦ κράτους του ἢ γραφή: Βουλγαροκτόνος,
Οἱ φοβεροὶ πολέμαρχοι φεύγουν, σκορποῦν μὲ μίας,
Σὺν τὰ θηρία ὅσῃ σήκωμα μεγάλης τρικυμίας,
καὶ τότε ὁ Αὐτοκράτορας τραβᾷ ὅσῃν ἡγεμόνα,
Τοῦ πέρνει καὶ χλαμύδα του καὶ σπάθα καὶ κορῶνα,
καὶ μὲ φωνή, ὅπου κανεὶς νὰ τὴν ἀκούσῃ πέφτει
Ἀπὸ τὸν τρόμο του ὅσῃ γῆ, τοῦ λέει μὲ πείσμα:

— Ψεύτη!

Τετάρτος

ΧΑΛΙΚΕΣ

Ἐν ἀνέκδοτον περὶ τοῦ ταξειδεύοντος εἰς τὴν Εὐρώπην
κ. Γενναδίου, τοῦ ἀναλαμβάνοντος φιλοτίμως τὸν ἡράκλειον
ἄθλον νὰ στρέψῃ τὸν ροῦν τῶν συμπαθειῶν τῆς Εὐρώπης
ὕπερ ἡμῶν. Ὅτε διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
πρό τινων ἐτῶν ὁ κ. Γεννάδιος προεκήρυξεν ὅτι ἐμελλε νὰ δι-
δάξῃ ἐπὶ τῶν Ὀπρίθων τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἡ ἀγγελία
ἐκολλήθη κατὰ τὸ σῆμα εἰς τὸν μαῦρον πίνακα τὸν ὑπὸ
σιδηροῦ δικτύου περιφρασσόμενον.

Ὁ κύριος καθηγητὴς ἠμέλησε καὶ ἐλησμόνησε τὴν ὑπό-
σχασίν του. Μετὰ πολὺν καιρὸν φοιτητὴς τις ἐπλησίασεν εἰς
τὸν πίνακα νὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐν αὐτῷ ἀγγελίας.

— Τί κυττᾷς αὐτοῦ; τῷ εἶπεν ὁ παριστάμενος γηραιὸς
κλητὴρ τοῦ Πανεπιστημίου, δὲν ἔχει τίποτε. Ἐνας μόνον
ἔχει αὐτοῦ μέσα κάτι ὀρνίθαις, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς τόσον καιρὸ
θαρρῶ πῶς ἐκλώσθησαν!

++

Ὁ κομψὸς Νικολάκης ἔπαθε μέγα δυστύχημα εἰς τὸν πε-
ρίπατον ἔχασε τὸ ἓνα γάντι του, καὶ εἶνε ἀπληπισμένος.

— Νὰ σοῦ πῶ! ξέρεις τί νὰ κάμῃς; τῷ λέγει ὁ συνοδὺς
αὐτὸν φίλος του, ἀνήκων εἰς τὴν ἐνδοξὸν οἰκογένειαν τῶν Δε-
καστριάδων, νὰ φορῇς ὡστόσον τὸ ἓνα ποῦ σοῦ ἔμεινε, πότε
εἰς τὸ ἓνα χερί καὶ πότε εἰς τὸ ἄλλο, γὰρ νὰ μὴ φαίνεται.

++

Εἰς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἀκροπόλεως βλέπων τὸν σχη-
ματισμὸν τοῦ νέου ρουμανικοῦ ὑπουργείου καὶ φθάσας εἰς τὸ

ἔννοια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Φερεκίδου ἀνα-
κράζει:

— Δόξα σοι ὁ Θεός! αὐτὴ ἡ κυβέρνησις εἶναι Ψωροκό-
στεινα, ὅχι ἡ ἰδική μας... Ἀφοῦ ἔχει μέσα τὸν Φερε-
κίδην!

++

Ἐτερος ἀναγινώσκων τὸν κατὰλογον τῶν νέων ὑπουργῶν
τῆς Ρουμανίας:

α Φερεκίδης τῶν ἐξωτερικῶν.

α Νάκος τῶν οἰκονομικῶν.

α Ράδος τῶν δημοσίων ἔργων...

Συμπληρῶν τὸν κατὰλογον χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ:

α Μπένσης τῶν ναυτικῶν.

α Χατζόπουλος (τέλος πάντων!) τῆς δημοσίας ἐκπα-
δεύσεως!

++

Ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου λεξικολογίου ἐνὸς τῶν φίλων μας:

Φιλία. Ἀπτερος ἔρως.

Γῆ. Σφαῖρα τῆς ὁποίας τὰ τρία τέταρτα καλύπτονται ὑπὸ
θαλασσῶν καὶ τὸ ἐν τέταρτον ὑπὸ... λάσπης.

++

Ὁ Δεκαστριάδης εἶνε διανομεὺς τοῦ τηλεγραφείου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πηγαίνει ἐν τηλεγράφῳ τοῦ
φίλου μας Β....Ὁ Β... τὸ λαμβάνει, τὸ ἀνοίγει, καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ ἀνα-
γινώσκῃ, χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὸν Δεκαστριάδην, ὅστις ἵστα-
ται ἀναμένων τὸ μπαζίσι του.

Καὶ ὁ Δεκαστριάδης βλέπων τὴν ἀδιαφορίαν του:

— Ἐλάτε, δὲ θὰ δώσετε τίποτε; Τί διχόβολο! Κυριακὴ
πρωτὶ δὲν εἶρε δυνατόν νὰ μὴν ἔχετε καλὰς εἰδήσεις!...

Αξονέρις

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΟΙ ΒΑΡΥΤΟΝΟΙ

Σὺν πέρσιν τέτοια ἐποχὴ μᾶς ἦλθεν ὁ Κωστέλλος
καὶ φέτος θεῖα χάριτι μᾶς ἦλθε καὶ ὁ Βίδας!
Κ' οἱ δυὸ μὲ ὅμοια φωνὴ καὶ λάρυγγα καὶ μέλος,
καθόλου δὲν διέφευσαν τοῦ κόσμου τὰς ἐλπίδας.
Μόνον, ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι μεγάλως σφάλλουν
πῶς, κατὰ μῆνα Μάϊον, ἀμφοτέροι δὲν ψάλλουν.

Ο ΕΥΖΩΝΟΣ

Εἰς ὅλη τὴν πολεμικὴν τοῦ ἔθνους παραζάλη
ἔνας μονάχα βρέθηκε στοὺς Τούρκους νὰ ὁρμήσῃ...
ἔνας μονάχα εὐζωνος νάχῃ καρδιὰ μεγάλη
καὶ ἐκεῖ ψηλὰ στὰ σύνορα τὸ αἷμά του νὰ χύσῃ!
Ἐνας μονάχα εὐζωνος, καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴ βία,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς εὐρέθηκε πῶς εἶν' ἀπ' τὴ... Σερβία!

